

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 1996

N:o 393—398

SISÄLLYS

N:o		Sivu
393	Laki eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille	1015
394	Laki kiinteistön luovuttamisesta perustettavalle kiinteistöyhtiölle Vaasassa.....	1016
395	Asetus koe-eläintoiminnasta annetun asetuksen muuttamisesta.....	1017
396	Eläinsuojeluasetus	1019
397	Työministeriön päätös haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista	1029
398	Kauppa- ja teollisuusministeriön ilmoitus päätöksestä	1030

N:o 393

Laki

eräiden kiinteistöjen luovuttamisesta Helsingin kaupungille

Annettu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Valtion kiinteistölaitos oikeutetaan luovuttamaan Helsingin kaupungille Helsingin kaupungin Viikin Latokartanon kylän tilasta Wiks RN:o 1:27 yhteensä noin 645 900 m²:n suuruiset määräalat 38 500 000

markan kauppahinnasta ja muutoin määräämillään ehdoilla.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 19/96
VaVM 6/96
EV 40/96

55—1996

460301A

N:o 394

Laki

kiinteistön luovuttamisesta perustettavalle kiinteistöyhtiölle Vaasassa

Annettu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Valtion kiinteistölaitos oikeutetaan määräämillään ehdoilla luovuttamaan Vaasan kaupungin XV kaupunginosan korttelin 1 tontti nro 14 sillä olevine rakennuksineen ja tonttiin kuuluvine oikeuksineen perustettavalle kiinteistöyhtiölle.

2 §
Perustettava kiinteistöyhtiö ei suorita tässä laissa tarkoitettusta saannosta leimaveroa.

3 §
Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 395

Asetus**koe-eläintoiminnasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan koe-eläintoiminnasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun asetuksen (1076/85) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 3 §:n 3 momentti, 4 ja 5 §, 6 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 momentti, 9 §:n 4 momentti, 12 §:n 4 momentti, 16—18 §, 20 § sekä 22 §:n 2 momentti, seuraavasti:

2 §

Eläinsuojelulain (247/96) 31 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa koe-eläintoiminnan harjoittamiseen on haettava kirjallisesti lääninhallitukselta.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

- 1) hakijan nimi, osoite ja kotipaikka;
- 2) koe-eläintoiminnassa mahdollisesti käytettävä toiminimi;
- 3) missä ja minkälaista koe-eläintoimintaa hakija aikoo harjoittaa sekä milloin toiminta on tarkoitus aloittaa; sekä
- 4) muut lääninhallituksen vaatimat tiedot.

3 §

Lääninhallitus voi peruuttaa luvan, jos luvan saaja ei noudata eläinsuojelulakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka luvassa asetettuja ehtoja tai jos jokin 1 momentin mukaisista luvan myöntämisen edellytyksistä lakkaa eikä luvansaaja kehoituksesta huolimatta kohtuullisessa ajassa korjaa puutetta.

4 §

Lääninhallitus pitää luetteloja koe-eläintoiminnan harjoittamiseen myöntämistään luvista.

5 §

Lääninhallituksen on tarkastettava ja hyväksyttävä koe-eläintoimintaan tarkoitettut tilat ennen niiden käyttöönottoa.

6 §

Eläinsuojelulain 31 §:n 3 momentissa tarkoitettu tieteellisessä eläinkokeessa on koe-eläimeen kohdistuvia kipuvaikutuksia aina vähennettävä kaikilla kokeen tarkoituksen kannalta mahdollisilla toimenpiteillä. Muussa eläinkokeessa ei eläimelle saa aiheuttaa kipua tai tuskaa eikä kokeesta tai koeolosuhteista saa aiheutua merkittävää häiriötä eläimen hyvinvoinnille.

7 §

Tieteellisen eläinkokeen saa suorittaa sellainen laillistettu lääkäri tai eläinlääkäri taikka sellainen tarkoitukseen soveltuvan korkeakoulututkinnon suorittanut henkilö, joka on lisäksi suorittanut yliopiston tai korkeakoulun opetusohjelman mukaisen tai muun asianomaisen ministeriön hyväksymän koe-eläimiä ja eläinten käyttöä tieteellisissä kokeissa koskevan kurssin.

9 §

Asianomainen ministeriö antaa tarkempia määräyksiä siitä, minkä luokan koe jokin toimenpide on.

12 §

Milloin lääninhallitus katsoo tieteellisen eläinkokeen suorittamisen kiistanalaiseksi, lääninhallitus voi saattaa asian asianomaisen ministeriön ratkaistavaksi.

16 §

Jos on aihetta epäillä, että koe-eläintoiminnassa ei ole noudatettu eläinsuojelulakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka toiminnalle asetettuja lupaehtoja tai tieteellisen eläinkokeen hyväksytyä koesuunnitelmaa, on lääninhallituksen toimittava tarkastus koe-eläinlaitoksessa.

Lääninhallituksella ja asianomaisen ministeriön määräämällä eläinlääkärillä on omasta aloitteestaan oikeus olla läsnä suorittaessa eläinkoetta sekä toimittaa koe-eläinten, niiden säilytyksen ja hoidon sekä eläinkokeita koskevien asiakirjojen tarkastuksia ja tarpeellisia tutkimuksia sekä olla läsnä koe-eläintoimikunnan kokouksessa.

17 §

Jos tarkastuksessa havaitaan 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua säännösten tai määräysten vastaista menettelyä, on lääninhallituksen kiellettävä koe-eläinlaitoksen haltijaa tai hänen edustajaansa jatkamasta tai toistamasta säännösten tai määräysten vastaista menettelyä taikka määrättävä koe-eläinlaitoksen haltija taikka hänen edustajansa määrääjässä täyttämään velvollisuutensa. Jos säännöksistä tai määräyksistä poikkeaminen on kuitenkin oleellista eikä koe-eläinlaitos täytä koe-eläintoiminnan harjoittamiselle asetettuja ehtoja tai jos tarkastuksessa annettua kieltoa tai määräystä ei ole noudatettu, lääninhallitus voi määrätä eläinkokeen keskeytettäväksi välittömästi tai sallia kokeen jatkamisen vain asettamallaan ehdoilla.

18 §

Muutosta lääninhallituksen tämän asetuksen nojalla antamaan päätökseen haetaan välittämällä korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Tämän asetuksen nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

20 §

Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa asianomainen ministeriö, joka voi myös yksittäistapauksessa erityisestä syystä myöntää poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä.

22 §

Asianomainen ministeriö voi hakemuksesta vapauttaa 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun kurssin suorittamisesta sellaisen laillistetun lääkärin tai eläinlääkärin taikka muun korkeakoulututkinnon suorittaneen henkilön, jolla on riittävä kokemus tieteellisten eläinkokeiden suorittamisessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyt luvat koe-eläintoiminnan harjoittamiseen ja luvat eläinkokeen suorittamiseen ovat edelleen voimassa luvassa määrätyn ajan. Maa- ja metsätalousministeriön myöntämiä voimassa olevia koe-eläinlupia koskevat asiakirjat siirretään tämän asetuksen voimaan tullessa asianomaiselle lääninhallitukselle.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 396

Eläinsuojeluasetus

Annettu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/96) nojalla:

1 luku

Eläinten pitopaikka

1 §

Yleiset vaatimukset

Eläimen pitopaikka sekä pitopaikan rakenteet ja laitteet on suunniteltava, rakennettava ja huollettava siten, että se on eläimelle turvallinen ja että pitopaikan palovaara ja eläimen karkaamisvaara ovat mahdollisimman vähäisiä. Pitopaikassa tulee voida ylläpitää puhtautta ja hyvää hygieniää ja siellä olevat eläimet on voitava tarkastaa ja hoitaa vaikeuksista.

Pitopaikka ei saa vahingoittaa eläintä eikä vaarantaa sen terveyttä. Pitopaikan tulee tarjota riittävä suojus epäsuotuisia sääoloja sekä liiallista kylmyyttä, lämpöä ja kosteutta vastaan.

Pitopaikan tulee olla kunkin eläinlajin erityistarpeet huomioon ottaen riittävän tilava.

Eläimen on voitava pitopaikassaan seistä ja levätä luonnollisessa asennossa sekä liikkua.

Eläimen tulee voida pitopaikassaan nousta makuulta luonnollisella tavalla. Samassa pitopaikassa pidettävien eläinten tulee voida pitopaikassaan asettua yhtäaikaan makuulle.

2 §

Pitopaikan olosuhteet

Eläimen pitopaikassa on huolehdittava riittävästä ilmanvaihdosta siten, etteivät haitalliset kaasut, pöly, veto tai liiallinen kosteus vaaranna eläimen terveyttä tai hyvinvointia. Pitopaikassa ei saa esiintyä jatkuvaa eläintä häiritsevää tai sille haittaa aiheuttavaa melua.

Pitopaikan valaistuksen tulee olla sellainen, että se on sopiva eläimen fysiologisten tarpeiden ja käyttäytymistarpeiden tyydyttämiseen ja että eläin voidaan tarkastaa ja hoitaa asianmukaisesti.

3 §

Eläinsuojan seinät ja lattia

Eläinsuojan seinien ja lattian on oltava rakenteiltaan ja materiaaleiltaan siellä pidettävälle eläimelle sopivia. Eläinsuojan lattia ei saa olla liukas ja se on voitava pitää helposti kuivana. Rakolattiassa, reijitetyssä tai verkopohjaisessa lattiassa aukkojen on oltava reunoiltaan sileitä ja kooltaan ja muodoltaan sellaisia, että eläimelle ei aiheudu vahingoittumisen vaaraa. Eläimellä on oltava käytettävissä sopiva makuupaikka.

Eläinsuojalla tarkoitetaan 1 momentissa navettaa, sikalaa, tallia, kanalaa ja muuta vastaavaa eläinten pitoon tarkoitettua rakennusta sekä eläimen pitoon liittyvää rakennusta tai rakennelmaa, joka on tarkoitettu eläimelle säänsuojaksi.

4 §

Pitopaikan puhtaana- ja kunnossapito

Eläimen pitopaikka on pidettävä puhtaana.

Pitopaikka ja siihen liittyvät sellaiset laitteet, joista eläinten terveys ja hyvinvointi riippuvat, on tarkastettava vähintään kerran päivässä. Eläinten terveyttä tai hyvinvointia vaarantavat viat on korjattava välittömästi ja, jollei se ole mahdollista, on ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimiin, jotta eläinten terveys ja hyvinvointi voidaan turvata vikojen korjaamiseen saakka.

2 luku

Tuotantoeläinten ulkokasvatus

5 §

Ulkona kasvatettavat tuotantoeläimet

Ulkona saa ympärivuotisesti kasvattaa vain sellaisia tuotantoeläinlajeja ja -rotuja, jotka soveltuvat ulkokasvatukseen.

Tuotantoeläimellä tarkoitetaan 1 momentissa eläintä, jota pidetään elintarvikkeiden, villan, nahan, höyhenten tai turkisten tuotantoa varten, sekä eläintä, jota pidetään tai kasvatetaan muuhun maataloustuotantoon.

6 §

Ulkotarha

Ulkotarhan on oltava eläimelle turvallinen. Tarhan maapohjan on oltava sellainen, että eläimet eivät vahingoita itseään eivätkä tarpeettomasti likaannu.

Tarhan aitauksen tulee olla rakenteiltaan ja materiaaleiltaan tarhattavalle eläinlajille sopiva ja sellainen, että se estää eläintä karkaamasta.

7 §

Ulkotarhan varustus

Ulkotarhassa olevilla eläimillä on oltava riittävä suoja epäsuotuisia sääoloja vastaan. Säänsuojassa on oltava sopivat makuupaikat kaikille eläimille. Ulkotarhassa olevien eläinten eristämistä ja hoitoa varten tulee olla asianmukaiset tilat.

3 luku

Eläinten hoito

8 §

Terveydestä ja hyvinvoinnista huolehtiminen

Hoidossa olevan eläimen terveydestä ja yleisestä hyvinvoinnista sekä eläimen puhtaudesta ja sen tarvitsemasta muusta kehohoidosta on huolehdittava.

9 §

Ruokinta

Hoidossa olevalle eläimelle on annettava sille sopivaa hyvälaatuista ruokaa ja juomaa. Ruokinnassa on otettava huomioon kunkin eläimen tarpeet ja varmistettava, että jokainen eläin saa ravintoa riittävästi.

Eläimen terveydelle tietävästi vaarallisen ruoan, juoman tai muun ravinnon antaminen hoidossa olevalle eläimelle on kiellettyä, samoin kuin sellaisten ravintoaineiden antamista jättäminen, joiden puuttumisen tiedetään aiheuttavan eläimen sairastumisen.

10 §

Hyvinvoinnin seuranta

Jos hoidossa oleva eläin on ihmisen välitömmässä valvonnassa tai tavoitettavissa, on eläimen kunto ja terveydentila sekä hyvinvointi tarkastettava vähintään kerran päivässä ja tarvittaessa useamminkin. Tarkastuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota synnytystä odottaviin, juuri synnyttäneisiin, vastasyntyneisiin, sairaisiin, heikkokuntoisiin ja vahingoittuneisiin eläimiin.

11 §

Sairas tai vahingoittunut eläin

Eläimen sairastuessa tai vahingoituessa sille on viipymättä annettava tai hankittava asianmukaista hoitoa. Sairas tai vahingoittunut eläin on tarvittaessa sijoitettava asianmukaiseen tilaan erilleen muista eläimistä. Sairauden tai vamman laadun niin edellyttäessä eläin on lopetettava tai teurastettava.

4 luku

Eläinten kohtelu ja käsittely

12 §

Yleiset vaatimukset

Eläintä on kohdeltava rauhallisesti, eikä sitä saa tarpeettomasti pelotella tai kiihdyttää. Eläimen käsittelyssä on pyrittävä käyttämään hyväksi sen lajinomaista käyttäytymistä, kuten laumavaistoa.

Eläintä ei saa vahingoittaa tai käsitellä väkivaltaisesti. Eläimen potkiminen sekä lyöminen kuritus-, koulutus- tai muussa sellaisessa tarkoituksessa eläintä vahingoittavalla välineellä on kielletty.

Eläintä ei saa raahata sarvista, jaloista, hännästä, turkista tai suoraan päästä vetäen taikka käsitellä muutoin sillä tavalla, että sille aiheutetaan tarpeetonta kärsimystä.

13 §

Kouluttaminen ja käyttäminen

Eläintä ei saa kouluttaa tai käyttää siten, että vahingoitetaan sen terveyttä tai hyvinvointia. Eläintä ei saa pakottaa yrittämään luonnollisten kykyjensä tai voimiensa ylittämistä.

Mitä 1 momentissa säädetään eläimen käyttämisestä, ei koske koiran tai muun eläimen käyttämistä viranomaistoiminnassa eläimen käyttötarkoitukseen liittyvissä tehtävissä, joihin tehtävän luonteen vuoksi liittyy vaara eläimen vahingoittumisesta.

14 §

Tarpeettoman kärsimyksen, kivun ja tuskan tuottaminen

Eläinsuojelulain (247/96) 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua tarpeettoman kärsimyksen, kivun ja tuskan tuottamista eläimelle on:

- 1) elävän eläimen käyttäminen maalina harjoitus- tai kilpa-ammunnassa;
- 2) piikkikannusten, piikkiannan tai piikkikuolaimen käyttö;
- 3) elävän kalan suomustaminen tai suolistaminen taikka eläimen elävänä kyniminen tai nylkeminen;
- 4) elävän linnun tai nisäkkään taikka muun selkärangaisen syöttäminen hoidossa olevalle eläimelle, ellei se ole välttämätöntä hoidossa olevan eläimen myöhempää luontoon palauttamista varten tai muutoin sille ehdottoman välttämätöntä;
- 5) muun kuin kohtuulliseksi katsottavan ihmisvoiman käyttö eläimen synnytyksessä sikiötä ulos vedettäessä;
- 6) eläimen kuljettaminen jostakin ruumiinosasta ripustamalla;
- 7) poron tai muun kotieläimen taikka tuotantotarkoituksessa tarhatun eläimen tappaminen metsästyksellisin keinoin ampumalla, ei kuitenkaan poron ampuminen poromiehen toimesta tai muun kotieläimen taikka tuotantotarkoituksessa tarhatun eläimen ampuminen sen välitöntä tappamista vaativasta hyväksyttävästä syystä; sekä
- 8) muu sellainen eläimeen kohdistuva toiminta tai toimenpide, joka aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kärsimystä, kipua tai tuskaa.

5 luku

Eläinten kytkeminen ja eräiden eläinten pito

15 §

Kytkemiseen käytettävä laite tai väline

Jos eläin pidetään kytkettynä, on kytkemi-

seen käytettävän laitteen tai välineen oltava sellainen, että se ei vahingoita eläintä. Kytkemiseen käytettävä laite tai väline on sovitettava ja säädettävä siten, että se on eläimelle sopiva ja antaa tarpeellisen ja turvallisen liikkumisvapauden.

16 §

Laitumella tai tarhassa olevat eläimet

Laitumella tai tarhassa olevan eläimen liikkumisvapautta ei saa rajoittaa painoja tai muita vastaavia liikkumista haittaavia välineitä käyttämällä. Eläimen raajoja ei saa sitoa yhteen, eikä eläimiä saa myöskään sitoa kiinni toisiinsa.

17 §

Sika

Sikaa ei saa pitää kytkeyellä paikalleen kytkettynä.

Joutilasta emakkoa saa pitää kääntymisen estävässä häkissä vain hyväksyttävästä syystä ja tilapäisesti. Joutilaalla emakolla tarkoitetaan emakkoa porsaiden vieroituksesta sitä seuraavan tiineyden loppuvaiheeseen ja nuorta emakkoa astutuksesta tiineyden loppuvaiheeseen.

Porsinutta emakkoa saa pitää kääntymisen estävässä häkissä enintään kahdeksan viikkoa porsimisen jälkeen.

18 §

Nauta

Yli kahdeksan viikon ikäistä vasikkaa ei saa pitää yksittäiskarsinassa, jollei siihen ole eläinlääketieteellistä syytä. Vasikalla tarkoitetaan alle kuuden kuukauden ikäistä nauta-eläintä.

Vasikkaa ei saa pitää parteen, karsinaan tai muuhun rakenteeseen kytkettynä muutoin kuin tilapäisesti eläimen ruokkimisen tai muun hoitamisen ajan.

Lypsylehmien ja hiehojen tulee kesäaikana päästä laitumelle tai niille on järjestettävä muu tarkoituksenmukainen tila liikuntaa varten.

19 §

Vuohi ja lammas

Vuohta tai lammasta ei saa pitää jatkuvasti paikalleen kytkettynä.

20 §

Munivat kanat

Munivia kanoja ei saa pitää häkissä.

21 §

Koira

Koiraa saa muuten kuin tilapäisesti pitää ulkona tietylle paikalle kytkettynä vain asutuna olevan rakennuksen välittömässä läheisyydessä.

Alle vuoden ikäistä koiraa saa vain tilapäisesti pitää ulkona tietylle paikalle kytkettynä.

Ulkona muutoin kuin tilapäisesti kytkettynä pidettävällä koiralla sekä koiratarhassa pidettävällä koiralla on oltava mahdollisuus päästä asianmukaiseen koppiin tai muuhun tarkoituksenmukaiseen lepopaikkaan, jossa sillä on riittävä suoja sääoloja vastaan. Koiratarhan koossa on otettava huomioon koiran tai koirien rotu, koko ja lukumäärä.

Koiran liikunnantarpeen tyydyttämisestä on huolehdittava.

22 §

Eläimen säilyttäminen sen pitopaikaksi soveltumattomassa tilassa

Kissaa tai koira taikka muuta eläintä saadaan pitää sen kuljetukseen tarkoitettussa laatikossa tai häkissä taikka muussa vastaavassa pienikokoisessa säilytystilassa vain, jos eläimen kuljettaminen, sairaus tai muu tilapäinen ja hyväksyttävä syy sitä vaatii.

6 luku

Eläimille suoritettavat toimenpiteet ja eläinjalostus

23 §

Sallitut toimenpiteet

Eläinsuojelulain 7 §:n 1 ja 2 momentin estämättä ovat seuraavat eläimille suoritettavat toimenpiteet sallittuja:

1) sian, naudnan, lampaan, poron, vuohen ja muun tuotantoeläimen korvien reijittäminen, loveaminen, tatuointi sekä korvamerkin tai mikrosirun asettaminen eläimeen ja edellä mainittujen eläinten merkitseminen muulla lyhytaikaista ja vähäistä kipua aiheuttavalla tavalla siihen pätevän henkilön suorittamana;

2) hevosen tatuointi eläinlääkäriin suorittamana tai eläinlääkäriin valvonnassa, mikrosirun asettaminen hevoselle siihen pätevän henkilön suorittamana sekä hevosen merkitseminen kylmäpoltolla siihen pätevän henkilön suorittamana;

3) kissan tatuointi eläinlääkäriin suorittamana, koiran tatuointi siihen pätevän henkilön suorittamana sekä mikrosirun asettaminen kissalle tai koiralle siihen pätevän henkilön suorittamana;

4) muiden kuin 1—3 kohdassa tarkoitettujen eläinten merkitseminen lyhytaikaista ja vähäistä kipua aiheuttavalla tavalla siihen pätevän henkilön suorittamana;

5) alle neljän viikon ikäisen sian kastrointi avoimella leikkausmenetelmällä siihen pätevän henkilön suorittamana, alle kuuden viikon ikäisen lampaan kastrointi Burdizzon-pihdeillä siihen pätevän henkilön suorittamana, poron kastrointi Burdizzon-pihdeillä siihen pätevän henkilön suorittamana sekä vuohen, hevosen ja naudän kastrointi eläinlääkäriin suorittamana;

6) kissan ja koiran tai muun seura- tai harrastuseläimen kastrointi tai sterilointi eläinlääkäriin suorittamana;

7) naudän, lampaan ja vuohen sarvien poistaminen kirurgisin toimenpitein eläinlääkäriin suorittamana sekä naudän sarven aiheen tuhoaminen alle neljän viikon ikäiseltä eläimeltä siihen pätevän henkilön suorittamana;

8) jos pitopaikassa esiintyy emakoiden nisävaurioita, alle kahdeksan päivän ikäisen porsaan hampaan terävän kärjen katkaisu tai hiominen asianmukaisia pihtejä tai hiomalaitetta käyttäen siihen pätevän henkilön suorittamana;

9) nenärenkaan asettaminen naudalle eläinlääkäriin suorittamana; sekä

10) siitoksen käytettävän kukon taaksepäin tai sisäänpäin osoittavan varpaan katkaiseminen ensimmäiseen niveleen asti 72 ensimmäisen elintunnin aikana siihen pätevän henkilön suorittamana.

Pätevällä henkilöllä tarkoitetaan 1 momentissa henkilöä, jolla on riittävät tiedot kyseisen toimenpiteen suorittamistekniikasta ja riittävä taito toimenpiteen suorittamiseksi.

Eläimille tehtäviin toimenpiteisiin käytettävien välineiden ja laitteiden tulee olla tarkoitukseensa sopivia, puhtaita ja toimintakuntoisia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eläimille suoritettavaksi sallittujen toimenpiteiden lisäksi asianomainen ministeriö voi myöntää poikkeuksia eläinsuojelulain 7 §:n 1 ja 2 momentin säännöksistä.

24 §

Eläinjalostus

Sellaista luonnollista tai keinollista lisäämistä tai sellaista jalostusmenetelmää, joka aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa eläimelle kärsimystä tai vahingoittaa sitä, ei saa käyttää.

Eläintä ei saa pitää tuotantotarkoituksia varten, jollei sen ilmiäisun tai perimän perusteella voida kohtuudella olettaa, että eläintä voidaan pitää ilman että eläimen pitäminen aiheuttaa haittaa sen terveydelle tai hyvinvoinnille.

7 luku

Lihan, munien ja siitoseläinten tuotantotarhat

25 §

Tarhattavat eläimet

Lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitoseläinten tuottamiseksi saadaan Suomen luonnosta ottaa tarhattavaksi seuraaviin luonnonvaraisiin nisäkäs- ja lintulajeihin kuuluvia eläimiä:

1) valkohäntäpeura, kuusipeura, metsäpeura, metsäkauris, metsäjänis, rusakko, rämämajava, mufloni ja villisika; sekä

2) fasaani, heinäSORSA, peltopyy, metsä- ja merihanhi sekä kanadanhanhi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eläinlajien lisäksi saadaan lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitoseläinten tuottamiseksi tarhata japaninpeuroja, saksanhirviä, strutseja, emuja ja amerikannanduja (tavallinen rhea).

8 luku

Ammattimainen tai muutoin laajassa mitassa tapahtuva seura- ja harrastuseläinten pito

26 §

Toiminnan määrittely

Eläinsuojelulain 24 §:ssä tarkoitettua am-

mattimaista tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvaa seura- ja harrastuseläintenpitoa on:

1) koirien, kissojen tai muiden seura- ja harrastuseläinten säännöllinen kaupanpitäminen tai välittäminen;

2) kun koirien tai kissojen omistajalla tai haltijalla on kasvatettavanaan vähintään kuusi siitosnarttua, jotka ovat penikoineet ainakin yhden kerran;

3) koirien tai kissojen hoitoon, säilytykseen tai koulutukseen ottaminen, jos samanaikaisesti ja säännöllisesti otetaan hoidettavaksi, säilytettäväksi tai koulutettavaksi vähintään kuusi yli viiden kuukauden ikäistä koira tai kissaa;

4) kun ravi- tai ratsuhevosia tai muita vastaavia seura- tai harrastuseläiminä pidettäviä eläimiä kasvatetaan, vuokrataan, otetaan säilytettäväksi tai hoidettaviksi, valmennettaviksi tai kouluttaviksi tai kun annetaan opetusta mainittujen eläinten käytössä ja käsittelyssä, jos täysikasvuisia eläimiä on yhteensä vähintään kuusi; sekä

5) muu vastaava ammattimainen tai laajamittainen seura- ja harrastuseläinten pito.

9 luku

Ilmoituksenvarainen toiminta

27 §

Ilmoituksen sisältö

Eläinsuojelulain 24 §:ssä tarkoitetun lääninhallitukselle tehtävän ilmoituksen tulee sisältää:

1) toiminnanharjoittajan nimi, osoite ja kotipaikka;

2) jos toiminnanharjoittaja on yhtiö, osuuskunta tai muu yhteisö taikka säätiö, jäljennös yhtiöjärjestyksestä tai säännöistä sekä rekisteriote;

3) toiminnassa mahdollisesti käytettävä toiminimi;

4) selvitys eläinten hoidosta vastaavan henkilön koulutuksesta ja muusta toiminnassa tarvittavasta kokemuksesta;

5) missä ja minkälaista toimintaa aiotaan harjoittaa sekä milloin toiminta on tarkoitus aloittaa;

6) tiedot eläinlajeista ja eläinmääristä, joita toiminta koskee tai tulee koskemaan;

7) selvitys toiminnassa käytettävistä tiloista ja käytettävistä tai käytettäväksi aiotuista laitteista; sekä

8) selvitys siitä, miten eläinten hoito on tarkoitettu järjestää.

Mitä 1 momentissa säädetään ilmoituksen sisällöstä, noudatetaan soveltuvin osin myös eläinsuojelulain 21 ja 23 §:ssä säädettyä ilmoitusta tehtäessä.

28 §

Ilmoituksen tekeminen

Eläinsuojelulain 21, 23 ja 24 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 vuorokautta ennen uuden toiminnan aloittamista ja toiminnan oleellisesti muuttuessa tai toiminta lopetettaessa viimeistään 14 vuorokautta ennen muutoksen toteuttamista.

29 §

Lääninhallituksen ilmoitusvelvollisuus

Lääninhallituksen on ilmoitettava kunnan eläinlääkärille kunnan alueella harjoitettava eläinsuojelulain 21, 23 ja 24 §:ssä tarkoitusta toiminnasta.

10 luku

Eläinten lopettaminen

30 §

Yleiset vaatimukset

Eläimen saa lopettaa vain lopettamisen osaava henkilö. Lopettamisen suorittavalla henkilöllä tulee olla riittävät tiedot kyseisen eläinlajin lopetusmenetelmästä ja lopetustekniikasta sekä riittävä taito toimenpiteen suorittamiseksi.

Lopettettavaa eläintä on pidettävä kiinni tai sen liikkumista on rajoitettava muulla sopivalla tavalla siten, että eläin säästyy lopettamisessa kaikelta vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta, kärsimykseltä, vahingoittumiselta ja ruhjoutumiselta. Lopettavaa eläintä ei saa ripustaa ennen lopettamista, eikä sen raajoja saa sitoa.

Eläimen lopetus on suoritettava siten, että eläimelle ei aiheudu tarpeetonta kipua, tuskaa tai kärsimystä ja että muille eläimille

aiheutuva häiriö on mahdollisimman vähäinen.

Eläimen lopettavan henkilön on varmistettava, että eläin on kuollut ennen kuin sen hävittämiseen tai muihin toimenpiteisiin ryhdytään.

31 §

Hukuttaminen tai tukehduuttaminen

Tajuissaan olevan nisäkkään, linnun ja matelijan lopettaminen hukuttamalla tai tukehduuttamalla on kielletty.

32 §

Pienikokoiset seura- tai harrastuseläimet

Koira ja kissa sekä muu vastaava pienikoinen seura- tai harrastuseläin saadaan lopettaa, jollei sitä lopeteta eläinlääkärin toimesta asianmukaisella nukutus- tai lopetusaineella, ainoastaan ampumalla aivoihin tai käyttämällä kaasua, joka aiheuttaa välittömän tajunnan menetyksen ja kuoleman. Jos lopettamiseen käytetään hiilimonoksidia, kaasun tulee olla asianmukaisesti jäähdytetty ja suodatettu, eikä siinä saa olla ärsyttäviä aineita.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saadaan koiran ja kissan pentu sekä muun vastaavan pienikokoisen seura- tai harrastuseläimen pentu tai poikanen alle kolmen päivän ikäisenä lopettaa lyömällä eläintä päähän niin voimakkaasti, että se välittömästi menettää henkensä.

Eläinlääkärin valvonnassa saadaan lopettaminen suorittaa muullakin kuin 1 ja 2 momentissa mainitulla tavalla.

33 §

Tuotantoeläimet

Nisäkäs- tai lintulajeihin kuuluva tuotantoeläin, turkiseläintä lukuun ottamatta, saadaan lopettaa ainoastaan ampumalla taikka sähkövirtaa tai hiilidioksidia käyttämällä, siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää. Siipikarjaan kuuluva eläin saadaan lisäksi lopettaa katkaisemalla kaula nopeasti terävällä aseella.

Tuotantotarkoituksessa pidettävä tur-

kiseläin saadaan lopettaa asianomaisen ministeriön tarkemmin määräämällä tavalla ainoastaan sähkövirralla, hiilimonoksidilla, hiilidioksidilla, ampumalla tai aivoihin tunkeutuvalla mekaanisella laitteella.

Untuvikot saadaan hautomoissa lopettaa ainoastaan välittömästi tappavalla mekaanisella laitteella tai hiilidioksidilla. Hautomoiden kuoriutumattomat munat on käsiteltävä edellä tarkoitettulla mekaanisella laitteella.

Sen lisäksi, mitä 1—3 momentissa säädetään, saadaan eläin lopettaa eläinlääkärin toimesta asianmukaista nukutusainetta käyttämällä. Jos se on eläintautien vastustamiseksi tai diagnostisoimiseksi välttämätöntä, voidaan tuotantoeläin eläinlääkärin luvalla ja valvonnassa lopettaa myös muulla kuin edellä tässä pykälässä säädetyllä lopetusmenetelmällä.

34 §

Lopettaminen hätätapauksessa

Hätätapauksessa, eläimen kärsimyksen pitkittymisen estämiseksi ja jos edellä 32 tai 33 §:ssä tarkoitettuja keinoja ei ole mahdollista käyttää tai jos eläintä ei saada kiinni, se voidaan lopettaa myös muulla kuin edellä säädetyllä tavalla, kuitenkin niin, ettei eläimelle aiheuteta tarpeetonta kärsimystä.

35 §

Lopettettavan sairaan tai vahingoittuneen eläimen siirtäminen

Sairas tai vahingoittunut tuotantoeläin saadaan siirtää muualle lopettavaksi tai teurastettavaksi vain, jos eläimen kuljetus tai käsittely kuljetusta varten ei aiheuta sille lisäkärsimystä.

Vakavasti sairaan tai vahingoittuneen hevonen, nautaeläin tai muu vastaava suurehko eläin saadaan kuljettaa muualle lopettavaksi tai teurastettavaksi vain eläinlääkärin luvalla.

11 luku

Teurastus ja siihen liittyvät toimenpiteet

36 §

Teurastamo ja teurastuspaikka

Teurastamon ja teurastuspaikan on oltava

rakenteiltaan ja varusteiltaan sellainen sekä toiminta siellä on järjestettävä siten, että eläimille ei aiheudu tarpeetonta kiihtymystä, kipua tai tuskaa.

Teurastamossa ja teurastuspaikassa on oltava eläinten säilyttämiseksi asianmukaiset ja riittävät säilytystilat. Säilytystilojen tulee tarjota riittävä suoja epäsuotuisia sääoloja sekä liiallista kylmyyttä, lämpöä ja kosteutta vastaan ja niissä on oltava riittävästi parsia, karminoita tai muita eläinten säilytyspaikkoja.

37 §

Teuraseläinten säilytys

Teurastettavaksi tuotu eläin, jota ei teurasteta välittömästi, on viipymättä vietävä säilytystilaan, jollei eläintä voida sen kuljetusvälineessä säilyttää asianmukaisesti.

Eläimet, jotka lajinsa, sukupuolensa, alkuperänsä tai ikänsä johdosta suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat vahingoittaa toisiaan, on säilytettävä erillään toisistaan.

38 §

Teuraseläinten hoito

Teurastusta varten säilytettävien eläinten saatavilla, siipikarjaa lukuun ottamatta, tulee olla jatkuvasti juomavettä.

Jos eläimiä ei teurasteta 12 tunnin kuluessa niiden saapumisesta teurastamoon tai teurastuspaikkaan, niille on annettava riittävä määrä ruokaa niiden saavuttua ja sen jälkeen eläimet on ruokittava kyseiselle eläinlajille sopivin välein sekä lypsettävä tarvittaessa.

Teuraseläinten kunto ja terveydentila sekä hyvinvointi on tarkastettava päivittäin aamulla ja illalla ja tarvittaessa useamminkin.

39 §

Kiireellisesti teurastettavat eläimet

Huomattavan sairas, vahingoittunut tai loukkaantunut eläin sekä vieroittamaton eläin on teurastettava viipymättä, kuitenkin viimeistään teurastamoon tai teurastuspaikkaan saapumista seuraavan kahden tunnin aikana. Ennen teurastusta edellä tarkoitetut eläimet on säilytettävä erillään muista eläimistä.

Häkissä, laatikossa tai muussa vastaavassa kuljetuspäällyksessä teurastamoon tuotavat

eläimet on teurastettava mahdollisimman pian teurastamoon tulon jälkeen.

40 §

Eläinten säilytys teurastusta suoritettaessa

Teurastuksen aikana eläimiä ei saa odottaa huoneessa tai paikassa, jossa teurastus suoritetaan.

41 §

Teurastajan ja teurastusta edeltäviä toimenpiteitä suorittavan henkilöstön kelpoisuus

Teurastettavien eläinten hoitoa ja käsittelyä sekä tainnuttamista ja verenlaskua suorittavalla henkilöstöllä on oltava riittävät tiedot ja taidot toimenpiteiden asianmukaiseksi suorittamiseksi.

Ammattimaisen teurastuksen saa suorittaa vain siihen harjaantunut tai opetettu kahdeksantoista vuotta täyttänyt henkilö.

Teurastuksessa ei saa olla läsnä asiattomia henkilöitä.

42 §

Tainnuttaminen

Teurastuksessa eläin on ennen verenlaskua tainnutettava nopeasti, tehokkaasti ja riittävän pitkäksi ajaksi. Siipikarjaan kuuluva eläin saadaan kuitenkin teurastaa katkaisemalla kaula nopeasti terävällä aseella.

Tainnutettavaa eläintä on pidettävä kiinni tai sen liikkumista on rajoitettava muulla sopivalla tavalla siten, että eläin säästyy tainnuttamisessa kaikelta vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta, kärsimykseltä, vahingoittumiselta ja ruhjoutumiselta. Tainnutettavaa eläintä ei saa ripustaa ennen tainnuttamista, eikä sen raajoja saa sitoa. Siipikarjaan kuuluva eläin sekä kaniini saadaan kuitenkin ripustaa tainnuttamista varten, jos tainnutaminen voidaan suorittaa asianmukaisesti ja ilman viivytystä.

Tainnuttaminen on suoritettava eläinlajista riippuen, siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää, eläimen aivoihin tunkeutuvalla mekaanisella laitteella, välittömästi tainnuttavalla sähkövirralla tai kaasulla taikka lyömällä eläintä päähän sopivalla aseella tai eläintä päähän ampumalla.

43 §

Tainnuttamiseen käytettävät välineet ja laitteet

Tainnuttamiseen käytettävien välineiden ja laitteiden tulee olla tarkoitukseensa sopivia ja toimintakuntoisia. Välineiden ja laitteiden toimintakunnon varmistamiseksi ne on tarkastettava ja huollettava säännöllisesti.

44 §

Verenlasku

Tainnutetun eläimen verenlasku on aloitettava välittömästi tainnuttamisen jälkeen. Verenvuodon tulee olla nopea, runsas ja täydellinen niin, että eläimen tajunta ei ehdi palautua.

Eläimelle ei saa suorittaa muita toimenpiteitä ennen kuin se on kuollut.

12 luku

Uskonnollisista syistä noudatettava teurastustapa

45 §

Yleiset määräykset

Sen estämättä, mitä edellä 42 §:n 1 momentissa säädetään eläimen tainnuttamisesta ennen verenlaskua, saadaan uskonnollisten syiden niin edellyttäessä verenlasku eläimestä aloittaa samanaikaisesti tainnuttamisen kanssa noudattaen, mitä tässä luvussa säädetään.

Eläimen saa tässä luvussa säädetyllä tavalla teurastaa vain teurastamossa tai teurastuspaikassa laitoksen tarkastuseläinlääkäriin läsnäollessa.

46 §

Eläimen liikkumisen rajoittaminen

Nautaeläimen liikkumista on rajoitettava siten suunnitellulla mekaanisella laitteella, että eläin säästyy kaikelta vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta, kärsimykseltä, vahingoittumiselta ja ruhjoutumiselta. Muutoin eläimen liikkumisen rajoittamisessa on nou-

datettava, mitä edellä 42 §:n 2 momentissa säädetään.

47 §

Tainnuttaminen

Eläin on tainnutettava sopivalla, 42 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tainnutusvälineellä samanaikaisesti kaulasuonten katkaisun kanssa. Siipikarjaan kuuluva eläin saadaan kuitenkin teurastaa katkaisemalla kaula nopeasti terävällä aseella.

48 §

Kaulasuonten katkaisu

Kaulasuonten katkaisemisen saa toimittaa siihen harjaantunut ja asianomaisen uskonnollisen yhdyskunnan hyväksymä henkilö.

Kaulasuonten katkaiseminen on suoritettava mahdollisimman nopeasti siihen soveltuvalla terävällä aseella.

13 luku

Erinäiset säännökset

49 §

Määräystenantovaltuus

Asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen säännöksistä, jotka koskevat eläinten pitopaikkaa, ulkokasvatusta, eläinten hoitoa, eläinten kohtelua ja käsittelyä, eläinten kytkemistä, eläimille suoritettavia toimenpiteitä, eläinjalostusta, ammattimaista tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvaa seura- ja harrastuseläinten pitoa, eläinten lopettamista, teurastusta ja sitä edeltäviä toimenpiteitä suorittavien henkilöiden pätevyyttä, teurastamon ja teurastuspaikan eläinten käsittelytiloja sekä teurastusta ja siihen liittyviä toimenpiteitä.

50 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996. Asetuksen 20 §:n voimaantuloa säädetään kuitenkin erikseen.

Edellä 1 momentissa säädetyistä poiketen asetuksen 18 §:n 1 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998 lukien sekä 17 §:n 2 ja 3 momenttia ja 18 §:n 3 mo-

menttia sovelletaan kymmenen vuoden kulluttua asetuksen voimaantulosta.

Eläinsuojelulain voimaan tullessa harjoitettavasta lain 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 1 momentissa tai 24 §:n 1 momentissa tarkoitettua toiminnasta tehtävän ilmoituksen te-

kemisestä säädetään eläinsuojelulain 67 §:ssä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 397

Työministeriön päätös haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1996

Työministeriö on työntekijöiden suojelemisesta kemiallisille tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta 8 päivänä lokakuuta 1992 annetun valtioneuvoston päätöksen (920/92) 6 ja 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Tällä päätöksellä työministeriö vahvistaa luettelon työntekijöiden suojelemisesta kemiallisille tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta annetun valtioneuvoston päätöksen (920/92) 6 §:ssä tarkoitetuiksi työpaikan ilman haitallisiksi tunnetuiksi pitoisuuksiksi (ohjeraja-arvot) sekä luettelon 8 §:ssä tarkoitetuiksi työntekijän biologisista näytteistä mitattavien biologisten altistusindikaattorien ohjeraja-arvoiksi. Luettelot julkaistaan työministeriön turvallisuustiedotteen numero 25 (1996) liitteissä 1 ja 2.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1996

Turvallisuustiedotetta numero 25 (1996) on saatavana maksua vastaan työministeriön julkaisumyynnistä Tampereelta.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1996.

Tällä päätöksellä kumotaan työpaikan ilman haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista 1 päivänä marraskuuta 1993 annettu työministeriön päätös (860/93).

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylitarkastaja Matti Kajantie

N:o 398

Kauppa- ja teollisuusministeriön ilmoitus päätöksestä

Annettu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Kauppa- ja teollisuusministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	antopäivä	voimaantulopäivä
KTMP vientilisensioinnin alaisista tavaroista ja palveluista	30.5.1996	1.7.1996

Edellä mainittu päätös on julkaistu kauppa- ja teollisuusministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa kauppa- ja teollisuusministeriön kirjaamosta, osoite Aleksanterinkatu 4, PL 230, 00171 Helsinki, puh. (90) 1601.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 1996

Osastopäällikkö *Henrik Räihä*

Kaupallinen neuvos Anneli Tukiainen

Neuvoston asetus (EY) N:o 3381/94; EYVL N:o L 367, 31.12.1994, s. 1, muut. 837/95; EYVL N:o L 90, 21.4.1995, s. 1

Neuvoston päätös 94/942/YUTP; EYVL N:o L 367, 31.12.1994, s. 8, muut. 95/127/YUTP ja 95/128/YUTP; EYVL N:o L 90, 21.4.1995, s. 2—3, ja 96/173/YUTP; EYVL N:o L 52, 1.3.1996, s. 1

N:o 393—398, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996